

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 15-11-2021 r.

DOOŚ-WDŚZIL.420.36.2021.MKW.7

ZAWIADOMIENIE

Na podstawie art. 49 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, ze zm.), dalej ustawa ooś, zawiadamiam **strony postępowania**, że Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w związku z zakończeniem postępowania odwoławczego od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-420.41.2020.JS.35, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. *Budowa drogi S8 na odcinku Kłodzko – Wrocław (Magnice) odcinek realizacyjny III Łagiewniki – Wrocław (Magnice) w wariantcie WPRI*:

1. postanowieniem z dnia 4 listopada 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.36.2021.MKW.5, stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania od ww. decyzji w stosunku do dwóch odwołań,
2. decyzją z dnia 4 listopada r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.36.2021.MKW.6, umorzył postępowanie odwoławcze wobec odwołania wniesionego przez osobę nieposiadającą prawa rzeczowego w niniejszym postępowaniu.

Doręczenie decyzji i postanowienia **stronom postępowania** uważa się za dokonane po upływie 14 dni liczonych od następnego dnia po dniu, w którym upubliczniono zawiadomienie.

Z treścią decyzji i postanowienia **strony postępowania** mogą zapoznać się w: Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Urzędzie Gminy Kobierzyce, Urzędzie Gminy Jordanów Śląski, Urzędzie Gminy Łagiewniki, Urzędzie Miasta i Gminy Niemcza, Urzędzie Miasta i Gminy Sobótka, Urzędzie Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie lub w sposób wskazany w art. 49b § 1 Kpa.

Upubliczniono w dniach: od 16.11.2021 do 30.11.2021,

Pieczęć urzędu i podpis:

Urząd Gminy Kobierzyce
Aleja Pałacowa 1
55-040 Kobierzyce

Z upoważnienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska

ANNA JASIŃSKA
Dyrektor Departamentu
Departament Ocen Oddziaływania na
Środowisko
/ – podpisany cyfrowo/

Art. 49 § 1 Kpa Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

Art. 49b § 1 Kpa W przypadku zawiadomienia strony zgodnie z art. 49 § 1 lub art. 49a o decyzji lub postanowieniu, które podlega zaskarżeniu, na wniosek strony, organ, który wydał decyzję lub postanowienie, niezwłocznie, nie później niż w terminie trzech dni od dnia otrzymania wniosku, udostępnia stronie odpis decyzji lub postanowienia w sposób i formie określonych we wniosku, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje organ, nie umożliwiają udostępnienia w taki sposób lub takiej formie.

Art. 74 ust. 3 ustawy ooś Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Warszawa, 04 listopada 2021 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZIL.420.36.2021.MKW.5

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 134 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, w związku z odwołaniami Andrzeja Knutera i Elżbiety Knuter z dnia 12 września 2021 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOS-420.41.2020.JS.35, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa drogi S8 na odcinku Kłodzko – Wrocław (Magnice) odcinek realizacyjny III Łagiewniki – Wrocław (Magnice) w wariantcie WPR1”,

stwierdzam uchybienie terminu do wniesienia odwołania od ww. decyzji.

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOS-420.41.2020.JS.35, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, dalej RDOŚ we Wrocławiu, działając na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 4 września 2020 r., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji cytowanego w sentencji przedsięwzięcia.

Andrzej Knuter i Elżbieta Knuter wniesli, za pośrednictwem wiadomości mailowej z dnia 14 września 2021 r., odwołanie od ww. decyzji. Podanie zostało wniesione z adresu e-mail elkand@ncostrada.pl na adres poczty elektronicznej organu administracji publicznej, tj. RDOŚ we Wrocławiu sekretariat.wroclaw@rdos.gov.pl.

Następnie Andrzej Knuter i Elżbieta Knuter, pismem z dnia 12 września 2021 r., wniesli odwołanie od decyzji z dnia 30 sierpnia 2021 za pośrednictwem wyznaczonego operatora pocztowego (data stempla pocztowego: 1 października 2021 r.).

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Wskazać należy, że Andrzej Knuter i Elżbieta Knuter, pismem z dnia 14 września 2021 r. wniesionym z poczty elektronicznej e-mail: elkand@ncostrada.pl, wystąpili do RDOŚ we Wrocławiu z wnioskiem o przesunięcie projektowanej drogi S-8 wraz ze zjazdami lub o montaż zabezpieczeń chroniących przed hałasem budynki mieszkalne w miejscowości Glinica. Mając na uwadze, że podanie zostało wniesione na adres poczty elektronicznej RDOŚ we Wrocławiu, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, pismem z dnia 2 listopada 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.36.2021.MKW.4, poinformował wnoszących podanie, że zgodnie z art. 63 § 1 Kpa, pozostawił je bez rozpoznania w dniu 6 października 2021 r.

Następne podanie w sprawie Andrzej Knuter i Małgorzata Knuter wnieśli pismem z dnia 12 września 2021 r. za pośrednictwem wyznaczonego operatora pocztowego.

Wyjaśnić należy, że warunkiem skuteczności wniesienia odwołania jest zachowanie ustawowego terminu do jego dokonania. Stosownie do art. 129 § 2 Kpa, odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia stronie decyzji, niezależnie od przyjętej formy doręczeń. W przedmiotowej sprawie, z uwagi na liczbę stron biorących udział w prowadzonym przez RDOŚ we Wrocławiu postępowaniu, zastosowanie miał art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, ze zm.), w myśl którego, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kpa. Zgodnie z przywołanym przepisem, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej (art. 49 § 1 Kpa). Dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej (art. 49 § 2 Kpa). Jeżeli publiczne ogłoszenie obwieszczenia o wydaniu decyzji dokonywane jest w różnych miejscach i za pomocą różnych środków przekazu, dniem publicznego ogłoszenia, od którego czternastodniowy termin rozpoczyna swój bieg, jest najpóźniejszy dzień dokonania ogłoszenia.

Należy przy tym pamiętać, że GDOŚ do wyliczania terminów wskazanych w Kpa, zastosował art. 57 Kpa wskazujący, że jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.

Z analizy dokumentacji przedmiotowej sprawy wynika, że zawiadomienie RDOŚ we Wrocławiu z dnia 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOS.420.41.2020.JS.36, informujące strony postępowania o wydaniu przedmiotowej decyzji i możliwości zapoznania się z jej treścią, zostało zamieszczone: na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ we Wrocławiu od dnia 30 sierpnia 2021 r. do dnia 13 września 2021 r. W związku z powyższym, ostatnim, czternastym dniem na złożenie odwołania, licząc od dnia doręczenia, był dzień 27 września 2021 r.

W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że odwołujący wnieśli podanie po ustawowo dopuszczalnym terminie, o czym świadczy data stempla pocztowego na przesyłce, tj. dzień 1 października 2021 r.

Należy dodatkowo wspomnieć, że GDOŚ przy obliczaniu terminu jaki przysługiwał stronom postępowania na wniesienie odwołania nie brał od uwagę terminów i miejsc upublicznienia zawiadomienia RDOŚ we Wrocławiu z dnia 31 sierpnia 2021 r., znak: WOOS.420.41.2020.JS.37,

którym organ I instancji poinformował o swojej decyzji społeczność. Jednoznacznie należy stwierdzić, że przez całe postępowanie pierwszoinstancyjne, strony były konsekwentnie zawiadamiane wyłącznie przez Biuletyn Informacji Publicznej RDOŚ we Wrocławiu, co jest zgodne z art. 49 Kpa.

Skoro więc warunkiem skuteczności wniesienia odwołania jest zachowanie ustawowego terminu do jego dokonania, to GDOŚ, zgodnie z art. 134 Kpa, stwierdził w drodze niniejszego postanowienia uchybienie terminu do wniesienia odwołania.

Podsumowując, odwołanie Andrzeja Knutera i Elżbiety Knuter nadane u wyznaczonego operatora pocztowego w dniu 1 października 2021 r., zostało przesłane po terminie przysługującym na wniesienie odwołania, tj. po dniu 27 września 2021 r. Wobec powyższego doszło do uchybienia terminu do wniesienia odwołania.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Postanowienie niniejsze jest ostateczne. Na postanowienie zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), dalej ppsa, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania postanowienia.

Wnoszący skargę na niniejsze postanowienie, zgodnie z art. 230 ppsa, obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 ppsa, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 ppsa, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy.

Otrzymują:

1. Andrzej Knuter, Glinica 29, 55-065 Jordanów Śląski;
2. Elżbieta Knuter, Glinica 29, 55-065 Jordanów Śląski;
3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, za pośrednictwem pełnomocnika Jacka Dzikowskiego – p.o. Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. Inwestycji w Oddziale Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad we Wrocławiu, ul. Powstańców Śląskich 186, 53-139 Wrocław;
4. Pozostałe strony postępowania – zgodnie z art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

5. RDOŚ w Wrocławiu, al. Jana Matejki 6, 50-533 Wrocław.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 04 listopada 2021 r.

DOOŚ-WDŚZIL.420.36.2021.MKW.6

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), w związku z odwołaniem Elżbiety Mazurek z dnia 12 września 2021 r., od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-420.41.2020.JS.35, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. *Budowa drogi S8 na odcinku Kłodzko – Wrocław (Magnice) odcinek realizacyjny III Łagiewniki – Wrocław (Magnice) w wariantie WPR1*,

umarzam postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-420.41.2020.JS.35, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, dalej RDOŚ we Wrocławiu, działając na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 4 września 2020 r., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji cytowanego w sentencji przedsięwzięcia.

Odwołanie od ww. decyzji wniosła Elżbieta Mazurek pismem z dnia 12 września 2021 r. (nadane u wyznaczonego operatora pocztowego w dniu 14 września 2021 r.) oraz Elżbieta Knuter i Andrzej Knuter pismem z dnia 12 września 2021 r. (nadane u wyznaczonego operatora pocztowego w dniu 1 października 2021 r.).

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, pismem z dnia 1 października 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.36.2021.MKW.1, wezwał, w oparciu o art. 64 § 2 Kpa, Elżbietę Mazurek o przedłożenie pełnomocnictwa do reprezentowania osób fizycznych, które podpisały się w załączniku pn. „Lista podpisów mieszkańców popierających przesunięcie lokalizacji drogi S8” załączonej do odwołania z dnia 12 września 2021 r.

Następnie GDOŚ, pismem z dnia 19 października 2021 r., znak: DOOŚ.WDŚZIL.420.36.2021.MKW.2, wezwał Elżbietę Mazurek, w oparciu o art. 50 § 1 Kpa, o wykazanie interesu prawnego w niniejszej sprawie, statuującego przymiot strony postępowania.

Ze względu na brak odpowiedzi na wezwanie z dnia 1 października 2021 r., tut. organ, pismem z dnia 20 października 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.36.2021.MKW.3, poinformował Elżbietę Mazurek o pozostawieniu odwołania w części dotyczącej żądania osób fizycznych wskazanych na „Liście Lista podpisów mieszkańców popierających przesunięcie lokalizacji drogi S8”, bez rozpoznania.

Pismem z dnia 25 września 2021 r., w odpowiedzi na wezwanie z dnia 19 października 2021 r., Elżbieta Mazurek wskazała numer księgi wieczystej nieruchomości z tytułu prawnego do której wywodzi swój interes prawny w przedmiotowej sprawie.

Organ II instancji ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 3 Kpa organ odwoławczy może umorzyć postępowanie odwoławcze. Przepis ten nie określa przesłanek do umorzenia postępowania odwoławczego, dlatego też w każdej indywidualnej sprawie administracyjnej należy poszukiwać konkretnej przyczyny bezprzedmiotowości postępowania, mając na uwadze treść art. 105 § 1 Kpa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 stycznia 2010 r., sygn. akt II GSK 301/09). Będzie to miało miejsce m.in. w sytuacji, gdy organ odwoławczy w toku prowadzonego postępowania ustalił, że wnoszący odwołanie nie jest stroną w sprawie. W doktrynie podkreśla się, że wypełnia to przesłankę bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego (por. B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2016, str. 623).

Z sytuacją bezprzedmiotowości postępowania mamy do czynienia w omawianej sprawie, bowiem brak jest podstawy prawnej do uznania Elżbiety Mazurek za stronę przedmiotowego postępowania.

W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, definicje strony ustalać należy zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), dalej ustawy ooś, tj. stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala w szczególności na podstawie wypisów z rejestru gruntów, co wynika z art. 74 ust. 3b w związku z ust. 1 pkt 6 ustawy ooś.

Z dołączonych do wniosku o wydanie decyzji dokumentów z ewidencji gruntów nie wynika, aby skarżąca posiadała prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedmiotowe przedsięwzięcie.

Na podstawie przesłanego przez Elżbietę Mazurek, pismem z dnia 25 września 2021 r., numeru księgi wieczystej (WR1T/00012671/9), tut. organ ustalił, że jest ona współwłaścicielką działek nr 126/1 i 126/2, obręb nr 0003 (Glinica), zlokalizowanych w gminie Jordanów Śląski, w powiecie wrocławskim, w województwie dolnośląskim. W dziele I-O w rubryce 1.9.ww. księgi wieczystej wskazano, że obie działki zostały zakwalifikowane do nieruchomości rolnych bez zabudowań.

Wskazać należy, że działka o nr ewid. 126/1 znajduje się bliżej przedsięwzięcia niż działka o nr ewid. 126/2, tj. w odległości ok. 152 m od granicy terenu na jakim będzie realizowane przedsięwzięcie (odległość między granicami linii rozgraniczających a najdalej wysuniętym punktem działki o nr. ewid. 126/1, por. mapa znajdująca się w załączniku pn. bufor i wykaz działek do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 4 września 2020 r., znak: O.WR.I-2.532.16.2020.ak). Wobec powyższego podkreślić należy, że nieruchomości z tytułu prawnego do których Elżbieta Mazurek wywodzi swój interes prawny nie stanowią terenu na którym będzie realizowane przedsięwzięcia a także nie znajdują się w odległości 100 m od granic tego terenu (por. art. 74 ust. 3a pkt 1 ustawy ooś).

Uwzględniając zaś zasięgi oddziaływań akustycznych i zanieczyszczeń powietrza, należy uznać, że oddziaływaniem o największym zasięgu będzie hałas w porze nocnej. W mapach akustycznych załączonych do raportu ooś wskazano, że izofona hałasu w porze nocnej wyznaczona dla hałasu o wartości 56 dB, swym zasięgiem (ok. 200 m.) obejmuje działkę ewidencyjną co do której odwołująca posiada prawo rzeczowe (nr ewid. 126/1). Zważając jednak, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dla działek rolnych nie zostały określone dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, należy uznać, że standardy jakości środowiska nie zostaną przekroczone. Ponadto zgodnie z ww. rozporządzeniem oraz zgodnie z art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo Ochrony Środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, ze zm.), dalej ustawy Poś, nawet jeśli teren byłby chroniony akustycznie to warunkiem jego ochrony jest jego faktyczne zabudowanie. W tym miejscu należy zauważyć, że działki ewidencyjne co do których odwołująca posiada prawo rzeczowe nie są faktycznie zabudowane, oraz że, zgodnie z wpisem do księgi wieczystej, nie ma możliwości ich zabudowania. Wobec powyższego stwierdzić należy, że przesłanka określona w art. 74 ust. 3a pkt 2 ustawy ooś, dotycząca standardów jakości środowiska, także nie zostanie spełniona w przedmiotowym przypadku.

Odnosząc się do zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia oraz możliwości zagospodarowania działek zgodnie z przeznaczeniem wskazać należy, że, w przedmiotowej sprawie, zasięg znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia wyznacza ww. izolinia hałasu 56 dB w porze nocnej. Wynika to z faktu, że to właśnie emisja hałasu stanowi jedno z najbardziej negatywnych oddziaływań na środowisko (w tym, zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy ooś, na zdrowie ludzi), jakie wiązać się może z budową drogi ekspresowej. To właśnie w tym obszarze zawierać się także będą wszystkie inne pozaakustyczne oddziaływania, jakie wiązać się mogą faktycznie z realizacją przedsięwzięcia, jak np. emisja do powietrza. Jak wskazano uprzednio nieruchomości odwołującej o nr ewid. 126/1 i nr 126/2 znajdują się w tak określonym obszarze. Jest to jednak działka rolna, a więc zrealizowanie przedsięwzięcia nie ograniczy możliwości jej zagospodarowania

zgodnie z przeznaczeniem. Po zrealizowaniu przedsięwzięcia obie, sąsiadujące ze sobą nieruchomości, w dalszym ciągu będą mogły być użytkowane rolniczo, a dojazd do nich nadal będzie możliwy. W tym stanie rzeczy wskazać należy zatem, że także przesłanka trzecia, określona w art. 74 ust. 3a pkt 3 ustawy o oś nie zostaje spełniona.

Brak legitymacji procesowej uprawniającej do wniesienia środka zaskarżenia po stronie Elżbiety Mazurek skutkuje umorzeniem postępowania odwoławczego, na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 Kpa w zw. z art. 105 Kpa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), dalej ppsa, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnoszący skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 230 ppsa, obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 ppsa, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 ppsa, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcy Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kapi

Otrzymują:

1. Elżbieta Mazurek, Glinica 9, 55-065 Jordanów Śląski;
2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, za pośrednictwem pełnomocnika Jacka Dzikowskiego – p.o. Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. Inwestycji w Oddziale Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad we Wrocławiu, ul. Powstańców Śląskich 186, 53-139 Wrocław;
3. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

4. RDOŚ we Wrocławiu, ul. Jana Matejki 6, 50-333 Wrocław.